ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:
1.Narodzenie św. Jana Chrzciciela 24 czerwca
2.Michała Archanioła 29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione"
7.00 9.00 17.00

ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU:
poniedz. - piątek
7.30 - 16.30 w kaplicy Św. Franciszka

SAKRAMENT POJEDNANIA:
p-szy piątek 15.00-17.00
piątki 16.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:
- NOWENNA DO MB NIEUSTAJĄCEJ POMOCY
środa godz. 17.00

- DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO
piątek godz. 16.45

-DO NIEPOK. SERCA NM P p-sza sobota g 6.30

-DO św.FRANCISZKA z Asyżu 2-ga sobota g,6.30

-KU CZCI ŚW. JP II Z UCZCZENIEM RELIKWII
16 dzień m-ca godz.17.00

- KU CZCI ŚW. o. PIO
23 dzień m-ca. godz. 17.00

MSZA ŚW.Z MODLITWĄ O UZDROWIENIE-ostatni piątek m-ca godz.17.00

KANCELARIA PARAFIALNA CZYNNA
15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel.896453960

Redakcja gazetki zaprasza chętnych do współpracy. Kontakt z księdzem proboszczem.

Za złożone dobrowolne ofiary: BÓG ZAPŁAĆ!

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA WIELKANOCNA

SOBOTA 06.04.2019 - kościół Św. Anny
13.04.2019 - kościół Św. Jana – godz. 8.30 10.00 11.30 15.00 16.30

ADORACJA Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Franciszka
poniedziałek- piątek 7.30- 16.30

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy

Za wspólnoty chrześcijańskie, zwłaszcza te, które są prześladowane, aby odczuwały bliskość Chrystusa i aby ich prawa były uznawane.

Jezu, Odkupicielu nasz, spraw, aby Twoja droga krzyżowa stała się moją drogą do Ciebie. Naucz mnie wielkoduszności. Natchnij duchem miłości, pokory i poświęcenia dla siebie i bliźnich, za których cierpiałeś i umarłeś na krzyżu.

Najwyższy, wszechmogący i dobry Panie, Tobie chwała, sława, uwielbienie i wszelkie błogosławieństwo. Tylko Tobie, Najwyższy, one przystoją, i żaden człowiek nie jest godzien wzywać Twojego imienia. Amen.

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA LITURGICZNA
2. SCHOLA PARAFIALNA
3. ODNOWA W DUCHU ŚWIĘTYM
- środa godz.18.00

4. GRUPA MŁODZIEŻOWA „PRZYJACIELE JEZUSA"
- piątek godz. 18.00

5. WSPÓLNOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA
Lubawa, Tuszewo i Fijewo - pierwszy wtorek m-ca po Mszy św. o g. 17.00, Mortęgi -ostatni czwartek m-ca po Mszy św. o g.18.00

6. RODZINY NAZARETAŃSKIE
- środa po Mszy św. o g. 17.00

7. FRAŃCISZKAŃSKI ZAKON ŚWIECKICH
-niedziela o godz. 18.00

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ

1. CHRZTY
1. Matylda Kowalska - 3 II
2. Wanda Nidzworska - 9 II
3. Amelia Kopiacka - 9 II
4. Mateusz Hładczuk - 16 II
5. Jakub Lemański - 17 II

Odbywają się w ostatnią sobotę miesiąca na Mszy św. o godz.17.00. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

2. **BIERZMOWANIE** odbywa się raz w roku. We wrześniu młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego,

3. **ŚLUBY** – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

4. **POGRZEBY**
1. Aniceta Barbara Ornaf - 1 III

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

Adres Redakcji: PARAFIA SS. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA 14-260 Lubawa ul. Kupnera 22
Redaguje zespół pod opieką ks. Marcina Staniszewskiego – proboszcza. Archiwalne numery gazetki dostępne na życzenie.
Wszystkie prawa zastrzeżone. Przedruk w całości lub częściach tylko za zgodą Redakcji.

GŁOS ŚW. JANA CHRZCICIELA

NR 132 marzec 2019

PARAFIA św. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA
14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem przez post i płacz i lament(JI2,12). W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem(2Kor5,20). Szukajcie dobra, a nie zła, abyście żyli, a Pan Bóg będzie z wami(Am5,14). Pan mówi: Nie chcę śmierci grzesznika, lecz aby się nawrócił i miał życie(Ez33,11). Oto teraz czas upragniony- oto teraz dzień zbawienia(2Kor6). Stwórz o Boże we mnie serce czyste i przywróć mi radość z Twojego zbawienia(Ps51/50). A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, pociągnę wszystkich do siebie(J12,32). Po dwóch dniach jest Pascha i Syn Człowieczy będzie wydany na ukrzyżowanie(Mt26,2).Dla nas Chrystus stał się posłuszny aż do śmierci, a była to śmierć na krzyżu(Flp2,8). Prawdziwie ten człowiek był Synem Bożym (Mk15,39).

Posypcie głowy popiołem

Nieustannie warto oczyszczać nasze intencje, które motywują nasze działanie. Mogą one bowiem stać się swoistą rutyną, przyzwyczajeniem, prostą, a nie świętą tradycją. Jesteśmy ludźmi, a więc kimś więcej niż otaczający nas świat, który w swoim działaniu zdeterminowany, jakby „zaprogramowany" przez Stwórcę, aby funkcjonować na zasadzie instynktu i reakcji na zewnętrzne bodźce. My myślimy i to jest wielki Boży dar. Myślimy, czyli rozumiemy co i dlaczego robimy, przeżywamy.

Tak staje przed nami kolejny Wielki Post, w którym Pan przypomina nam, że stwarzając nas na swój obraz i podobieństwo, pragnie i zaprasza nas do tego, abyśmy byli święci jak On jest Święty. Mamy ponownie zastanowić się jaką drogą idziemy, czy do szczęśliwej wieczności z Panem, czy w przeciwnym kierunku. Rozpoczynamy tę naszą refleksję od posypania głów popiołem, a więc uznania tego, że jesteśmy słabi, grzeszni i potrzebujemy Bożej łaski. W czym objawia się moja słabość, jaki jest mój grzech, grzechy? Na te pytania trzeba nam odpowiedzieć u progu Wielkiego Postu. Nie odpowie tutaj za nas nikt. Nie jest to tak samo jak z GPS-em, który, jeśli pomylimy drogę, oznajmi nam" "Zawróć, jeśli to możliwe." i wskaże nową trasę. My patrzymy na "mapę drogi", którą są Przykazania Boże i Kościelne oraz oczywiście Ewangelia, całe Słowo Boże; patrzymy, śledzimy ją i odpowiadamy sami sobie, czy dobrą drogą się poruszamy...

Czekają nas rekolekcje święte, zaplanujmy swój czas tak, aby przystanąć i wsłuchać się w Boże Słowo.

W piątki - *Droga Krzyżowa*, a w niedzielę *Gorzkie Żale*, pomogą skruszyć nam nasze serca i wejść w niepojętą miłość Pana, który oddał swoje życie dla naszego zbawienia. I przed Niedzielą Palmową - Spowiedź św.

To ważny czas, nie zmarnujmy go...

ks. Marcin Staniszewski, proboszcz

PARAFIALNE ROKOLEKCJE WIELKOPOSTNE
sobota 23 marca g.17.00
niedziela 24.03.2019 - wg porządku niedzielnego
poniedziałek 25.03.2019 - środa 27.03.2019 godz. 7.00 17.00 19.00
prowadzi o. Paweł Odój OFM Conv. ze Lwowa

Mortęgi - niedziela 24.03.2019 – wg porządku niedzielnego
poniedziałek 25.03.2019 - środa 27.03.2019 godz. 18.00

III LUBAWSKA TERENOWA DROGA KRZYŻOWA PIĄTEK 05 IV 2019 g.18.30

DROGA KRZYŻOWA ULICAMI LUBAWY PIĄTEK 17 IV 2019 po Mszy Św.
o godz. 17:00 w kościele Św. Jana

LITURGIA SŁOWA

03 III- 8 Niedziela Zwykła
Syr27,4-7;Ps92;1Kor15,54b-58;Łk6,39-45
06 III- Środa Popielcowa
Jl2,12-18Ps51;2Kor5,20-6,2;Mt6,1-6.16-18
10 III- 1 Niedziela Wielkiego Postu
Pwt26,4-10;Ps91;Rz10,8-13,Łk4,1-13
13 III- środa, 6 rocznica wyboru papieża Franciszka Jon3,1-10Ps51;Łk11,29-32
17 III- 2 Niedziela Wielkiego Postu Rdz15,5-12.17-18;Ps27Flp3,17-4,1Łk9,28b-36
19 III- wtorek, św. Józefa, Oblubieńca NMP, uroczystość
2Sm7,4-5a.12-14a.16;Ps19i29;Rz4,13.16-18.22;Mt1,16.18-21.24 lub Łk2,41-51a
24 III- 3 Niedziela Wielkiego Postu Wj3,1-8a.13-15;Ps103;1Kor10,1-6.10-12Łk13,1-9
25 III- poniedziałek, Zwiastowanie Pańskie, uroczystość , Dzień Świętości Życia Iz7,10-14;Ps40;Hbr10,4-10;Łk1,26-38
31 III- 4 Niedziela Wielkiego Postu,
przejście na czas letni Joz5,9a.10-12;Ps34;2Kor517-21;Łk15,1-3.11-32
07 IV- 5 Niedziela Wielkiego Postu
Iż43,16-21;Ps126;Flp3,8-14;J8,1-11

SŁOWO NA NIEDZIELĘ

/Komentarz ks. M. Warowny/
03 III Łk6,39-45 Każdy ma jakieś życiowe doświadczenie. Spotykamy wielu ludzi i możemy uczyć się od nich, czerpać z ich mądrości. Jezus doskonale wiedział o tym i dlatego zależało Mu na pielęgnowaniu relacji. My też możemy stać się dla innych takimi skromnymi nauczycielami, o ile wpłyniemy pozytywnie na ich postawy i zachowanie. Możemy innym przekazywać własne doświadczenie przez to, jak sami postępujemy, przez nasze słowa a nawet przez samą obecność. W każdym spotkaniu istnieje zawsze możliwość uczynienia dobra. W tej wzajemnej interakcji uobecnia się Bóg.
10 III Łk4,1-13 Atak Złego następuje zazwyczaj wtedy, gdy jesteśmy u kresu sił. Wówczas pojawiają się wątpliwości, czy aby na pewno Bóg mnie kocha. Skoro jestem Jego dzieckiem, dlaczego tyle trudności pojawia się w moim życiu? Dlaczego cierpię? W kolejnym ataku Szatana nawet Słowo Boże jest użyte do tego, aby przekonywać, że Bóg powinien uczynić to, czego pragnę. A jeśli tego nie czyni, to widocznie Mu wcale na mnie nie zależy. Za trzecim razem diabeł przypuszcza frontalny atak. Kto jest szczęśliwy i ma wszystko, czego tylko zapragnie- oczywiście człowiek bogaty. A więc walcz o pieniądze! Te pokusy nie dotyczyły wyłącznie Jezusa. Zły w podobny sposób atakuje każdego z nas.
17 III Łk8,28b-36 Często myślimy, że oglądanie jakiegoś nadprzyrodzonego zjawiska, cudu, pomoże nam uwierzyć w Boga i wzmocni nasze religijne zaangażowanie. Także przemienienie Jezusa interpretujemy wyłącznie w tym kluczu. A Jezus przemienia się wobec uczniów, aby im unaocznić prawdę krzyża, który od momentu Jego śmierci i zmartwychwstania nabierze całkowicie nowego i nieznanego dotąd sensu. Przemienienie Jezusa miało miejsce po pierwszej zapowiedzi męki i śmierci, która tak bardzo zbulwersowała uczniów. Jezus zabrał ich na górę, aby ujrzeli chwałę Tego, który tak bardzo kocha, że dobrowolnie oddaje swoje życie za ludzkość.
24 III Łk13,1-9 Pytanie skierowane do Jezusa jest ponadczasowe. Dlaczego człowiek cierpi? W głębi serca często jesteśmy przekonani, że nieszczęście jest karą za zło. Ale Jezus nie potwierdza tej opinii, lecz wskazuje na nawrócenie jako jedyny sposób zrozumienia tego, co się wydarza, zwłaszcza jeśli są to wydarzenia trudne do zaakceptowania. Wówczas na pytanie o sens cierpienia człowiek odnajduje odpowiedź nie na poziomie intelektu, ale poprzez osobistą relację z Bogiem. To tej relacji miłości i zaufania właściciel poszukuje na drzewie figowym, które nie dając owoców, staje się znakiem hipokryzji- grzechu najtrudniejszego do pokonania.
31 III Łk15,1-3.11-32 Z niezwykłą łatwością a czasami i z niemałą satysfakcją potępiamy naszych bliźnich za ich słabości, błędy, czy ewidentne grzechy. Tymczasem Jezus w obliczu grzeszników mówi o uwiedzeniu przez zło, egoizm lub chęć życia po swojemu. A człowiek uwiedziony musi przede wszystkim otworzyć oczy, zobaczyć prawdę o swej sytuacji oraz dostrzec drogi ratunku. Dlatego przypowieść o miłosiernym Ojcu nie tylko ukazuje prawdziwe oblicze Boga, ale jest także zaproszeniem dla każdego z nasady zagubionym i uwiedzionym przez grzech ukazywać Boga i aby wszystkich grzeszników zachęcać do powrotu do Ojca.
07 IV J8,1-11 Podstęp jest perfidny. Prawo mówi, że trzeba ukamienować. Jezus głosi przebaczenie. Jeśli przebaczy, przekroczy Prawo, nie jest miłosierny. Jednak takie rozumowanie, które jest obecne w wielu naszych dyskusjach o Bogu nie uwzględnia podstawowej prawdy. Dla Boga grzech człowieka jest szczególną okazją, aby pochylić się nad nim, aby leczyć jego rany, aby dodawać mu otuchy, pozwalać na rozpoczęcie od nowa. Człowiek natomiast w swej pysze wykorzystuje grzech bliźniego aby go potępić i poczuć się od niego lepszym

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

CUDZOŁÓSTWO WEDŁUG PRAWA I W JĘZYKU PROROKÓW. Kiedy Chrystus w Kazaniu na Górze mówi: „Słyszeliście, że powiedziano: Nie cudzołóż!”(Mt5,27), odwołuje się do tego, co każdy z jego słuchaczy znał na pamięć i do czego czuł się zobowiązany mocą przykazania, które pochodzi od Boga- Jahwe. Jednakże historia Starego Testamentu ukazuje, że życie ludu, który był związany z tym Bogiem szczególnym przymierzem, życie wielu ludzi odbiegało od tego przykazania. Wskazuje nawet na to pobieżne spojrzenie na prawodawstwo, którego obfity zapis znajdujemy w księgach ST. Przepisy prawa starotestamentowego były bardzo surowe. Były one również bardzo szczegółowe i wnikały w najdrobniejsze konkrety życia. Im bardziej uwidaczniała się w tym prawie legalizacja faktycznego wielożeństwa, tym bardziej rosła potrzeba utrzymanie jego prawnych rozmiarów i zabezpieczenia legalnych granic. Stąd właśnie ta wielka ilość przepisów, a także surowość kar. Sądząc na podstawie wcześniejszej analizy odwołania się „do początku” w rozmowie o nierozerwalności małżeństwa i w sprawie „listu rozwodowego” Chrystus widzi jasno tę podstawową sprzeczność, jaką prawo małżeńskie Starego Zakonu kryło w sobie, akceptując faktyczną poligamię, instytucję nałożnic obok prawnych małżonek, czy też prawo do współżycia z niewolnicą. Można powiedzieć, że prawo to zwalczając grzech, równocześnie chroniło „społeczne struktury grzechu”, stanowiło ich legalizację. W tych okolicznościach istotny sens przykazania „Nie cudzołóż” musi też ulegać zasadniczemu przewartościowaniu. Chrystus w Kazaniu na Górze odsłania na nowo ten sens- to znaczy przekracza jego tradycyjno- legalne ograniczenia. Warto może dodać, że o ile zakaz cudzołóstwa jest w swej wykładni starotestamentowej nacechowany kompromisem z pożądliwością ciała, to stanowisko wobec zboczeń seksualnych jest w nim całkowicie jednoznaczne. Świadczą o tym odnośne przepisy , które przewidują karę śmierci za homoseksualizm oraz za uprawianie bestializmu. Jeśli chodzi o postępowanie Onana, syna Judy, od którego pochodzi nazwa onanizm, to Pismo Święte Nazywa je „złym w oczach Pana … i dlatego także zesłał na niego śmierć”(Rdz38,10). W całości owo szeroko rozbudowane prawo małżeńskie ST wysuwa na pierwszy plan celowość prokreacyjną małżeństwa. Stara się ono w pewnych wypadkach okazywać jednakową sprawiedliwość w stosunku do mężczyzny i kobiety- tak np. gdy chodzi o karę za cudzołóstwo powiedziane jest wyraźnie: „Ktokolwiek cudzołoży z żoną bliźniego, będzie ukarany śmiercią i cudzołożnik i cudzołożnica”(Kpł20,10). Należałoby jeszcze może zwrócić uwagę na język tego prawodawstwa. Jest to język obiektywizujący ówczesnej seksuologii- ważny dla całokształtu rozważań teologii ciała. Spotykamy się w nim ze swoistym potwierdzeniem wstydliwego charakteru wszystkiego, co płciowe w człowieku. Więcej jeszcze, to co płciowe jest nieczyste, zwłaszcza gdy chodzi o fizjologiczne objawy ludzkiej płciowości. „Odsłanianie nagości” jest napiętnowane jako równoznaczne z dokonaniem niedozwolonego aktu seksualnego, przy czym sam termin wydaje się dość znamienny. Nie ulega wątpliwości, że prawodawca starał się posługiwać terminologią, która odpowiadała świadomości i obyczajowości ówczesnego społeczeństwa. Tak więc język prawodawstwa starotestamentalnego musi nas umocnić w przekonaniu, że prawodawcy i społeczeństwu nie tylko znana jest fizjologia płci oraz somatyczne objawy życia seksualnego, ale także są one w określony sposób wartościowane. Trudno oprzeć się wrażeniu, że wartościowanie to ma charakter negatywny. Nie jest to z pewnością zaprzeczenie prawd znanych nam z Księgi Rodzaju, nie można pomawiać Starego Testamentu , a w nim także Ksiąg prawodawczych, że są prekursorami manicheizmu. Zawarte tam poglądy na sprawy ciała i płci jest nie tyle negatywne, czy nawet nie tyle surowe, co nacechowane owym obiektywizmem, który tłumaczy się wolą wprowadzenia ładu w całą tę dziedzinę życia ludzkiego. Chodzi zaś nie bezpośrednio o ład serca, ale o porządek całego życia społecznego u którego podstaw stoi małżeństwo i rodzina. Na jedno jeszcze wypada zwrócić uwagę. Mianowicie na uwydatniający się w odnośnych księgach ST związek pomiędzy moralnością, prawem i medycyną, gdy chodzi o całokształt problematyki seksualnej. Księgi te zawierają niemało przepisów praktycznych z dziedziny higieny i medycyny wedle jej ówczesnego poziomu, a wynikających bardziej z doświadczenia niż wiedzy. Wiadomo, że do dzisiaj związek ten jest ściśle aktualny. Medycyna stale blisko towarzyszy etyce w tej jakże rozległej dziedzinie zagadnień a etyka i teologia szukają jej współpracy. Kiedy Chrystus w Kazaniu na Górze wypowiada te słowa: „Słyszeliście, że powiedziano: Nie cudzołóż!”, dodając zaraz „ a Ja wam powiadam”, staje się rzeczą jasną że chce odbudować w świadomości swoich słuchaczy właściwy , etyczny sens tego przykazania, odcinając się od interpretacji „doktorów” – urzędowych znawców prawa . Oprócz wykładni, która pochodziła z tej tradycji.
ST dostarcza nam innego jeszcze rozumienia przykazania „Nie cudzołóż”. Była to tradycja proroków. Ci ostatni poprzez nawiązanie do „cudzołóstwa” pragnęli uprzytomnić „Izraelowi i Judzie” największy ich grzech, jakim było odstępstwo od jedynego prawdziwego Boga na rzecz kultów różnych bożków, które Lud Wybrany łatwo i pochopnie sobie przyswajał w kontakcie z innymi ludami. Właściwa dla języka proroków jest raczej analogia cudzołóstwa; jednakże poprzez analogię odsłania się także rozumienie przykazania „nie cudzołóż”, taka jego interpretacja, której brak odczuwamy w dokumentach prawodawczych. W mowach proroków, przede wszystkim Izajasza, Ozeasza czy Ezechiela. Bóg przymierza –Jahwe- przedstawiany jest jako Oblubieniec , a miłość, którą związał się z Izraelem można i należy upodobnić do oblubieńczej miłości małżonków. I oto Izrael poprzez swoje bałwochwalstwo, poprzez odstępstwo od Boga – Oblubieńca, dopuszcza się wobec niego zdrady takiej jakiej dopuszcza się kobieta w stosunku do swego męża – dopuszcza się właśnie „cudzołóstwa”. Prorocy w wymownych słowach przy pomocy bardzo nieraz plastycznych obrazów i porównań przedstawiają zarówno miłość Jahwe-Oblubieńca, jak też ową zdradę Izraela-Oblubienicy, która oddaje się cudzołóstwu. Temat ten w naszych rozważaniach musi jeszcze powrócić. O ile Izajasz zdaje się w swoich tekstach uwydatniać przede wszystkim miłość Jahwe-Oblubieńca, która w każdej sytuacji wychodzi na spotkanie Oblubienicy, i przewyższa wszystkie jej załamania, o tyle Ozeasz i Ezechiel nie szczędzą porównań ażeby uwydatnić brzydotę i zło moralne tego cudzołóstwa , którego dopuszcza się Oblubienica- Izrael.

.

MÓWIĄ WIELCY

Nasze winy są jak ziarnka piasku wobec wysokiej góry miłosierdzia Bożego
/św. Jan Maria Vianney/.

UŚMIECHNII SIĘ

JAN MARIA VIANNEY. Ciężko grzeszący parafianin zdziwił się, widząc świętego proboszcza z Ars płaczącego.
– Dlaczego płaczesz?
– Mój nieszczęsny przyjacielu, płaczę, ponieważ ty nie płaczesz!